BCE
BANQUE COMMUNE D'ÉPREUVES

Code sujet : 76 AR

Conception : BANQUE ELVi

emlyon BS – ESCP BS - ESSEC BS – HEC Paris

OPTIONS : SCIENTIFIQUE, ÉCONOMIQUE, TECHNOLOGIQUE et LITTÉRAIRE

DEUXIÈME LANGUE

Lundi 4 mai 2020, de 14 h. à 17 h.

ARABE – ITALIEN – PORTUGAIS - RUSSE

Traductions et Expression écrite

Durée : 3 heures

N.B. :
Les candidats ne doivent faire usage d'aucun document, dictionnaire ou lexique ; l'utilisation de toute Calculatrice ou de tout matériel électronique est interdite.
Si au cours de l'épreuve, un candidat repère ce qui lui semble être une erreur d'énoncé, il la signalera sur sa copie et poursuivra en expliquant les raisons des initiatives qu'il sera amené à prendre.

Tournez la page S.V.P.

ARABE LV2

TRADUCTION DE FRANÇAIS EN ARABE

NB : a. les références du texte ne seront pas traduites.

b. le texte arabe ne sera pas vocalisé.

L'Egypte nostalgique de l'âge d'or de la chanson arabe

Sur scène, en costume-cravate bleu ciel, Ahmed Adel interprète avec ferveur un classique de la chanson arabe, cultivant une nostalgie romantique pour l'époque où Le Caire était encore la capitale incontournable de ce type musical.

Après une introduction à l'oud, sous l'acclamation du public, il entonne un "Mawal", mélodie traditionnelle qui fait la part belle aux longues voyelles.

"Ya leil", répète le chanteur avec la langueur de l'interprète original Mohamed Abdel Wahab. "Les chansons modernes marchent un jour ou deux, un mois, un an, puis on n'en entend plus parler tandis qu'Abdel Wahab et Oum Kalthoum existent toujours jusqu'à aujourd'hui", s'extasie Ahmed Adel en coulisses.

Jusque dans les années 1970, l'industrie musicale égyptienne bouillonne. Oum Kalthoum, Mohamed Abdel Wahab, Abdel Halim Hafez et d'autres font du Caire un véritable Hollywood de la chanson arabe, attirant des talents de toute la région.

La provence 11/02/2019

ARABE LV2

TRADUCTION D'ARABE EN FRANÇAIS

أكثر الروايات العربية إثارة للجدل.. لماذا عليّ أن أقرأ «عزازيل»؟

انتهيتُ من قراءة الرواية وأنا أعتقد أن هنالك فعلاً كاهناً يُدعى هيبا ترك لنا مخطوطات باللغة السريانية تروي ما يشبه سيرة ذاتية كتبها الراهب بناءً على طلب عزازيل، أو «الشيطان».

تبين لي لاحقاً أن هذه المخططات خيالية وغير موجودة، هي فقط طريقة فريدة اتبعها الكاتب ليقدم لنا قصة بغاية التشويق تتمحور في غالبها حول الفيلسوفة العظيمة هيباتيا التي كانت آخر منارات مكتبة الإسكندرية قبل أن يتم قتلها وتحطيم المكتبة بتحريض من بابا الإسكندرية.

الرواية بالدرجة الأولى مرجع تاريخي مهم، تروي لنا الاضطرابات التي عاشها المجتمع المسيحي في أوائل القرن الخامس الميلادي، الذي شهد انقسامات هائلة بين الكنائس الكبرى، وذلك على خلفية الخلاف حول طبيعة المسيح.

من الطبيعي أن تثير رواية كهذه جدلاً واسعاً لتناولها الخلافات اللاهوتية المسيحية، كما أن البعض اتهم الكاتب يوسف زيدان بأنه سرق فكرة الرواية من عمل أجنبي، وآخرون اتهموه بأنه لم يكن الكاتب الأصلي للرواية، وبغض النظر عن كل ذلك تبقى رواية «عزازيل» واحدة من أهم الروايات العربية الجديرة بالقراءة.

عربي بوست - 2019/02/10

Tournez la page S.V.P.

ARABE LV2

EXPRESSION ECRITE

Lire soigneusement le texte ci-dessous:

كيف يمكن دعم مشاركة المرأة العربية في العمل السياسي؟

تمثل المرأة نصف المجتمع لكن الحضارة البشرية عاشت فترات طويلة لا تعي حقيقة دور المرأة ولا تمنحها حقوقها العادلة مقارنة بنصف المجتمع الآخر، مما أثر في مشاركة المرأة في الحياة العامة ومنتوجها الحضاري.

وتقول الأمم المتحدة إن "المساواة بين الجنسين، إلى جانب كونها حقا أساسيا من حقوق الإنسان، أمر ضروري لتحقيق السلام في المجتمعات وإطلاق إمكانيات المجتمع الكاملة".

ومن بين مقاصد الأمم المتحدة المعلنة في المادة 1 من ميثاقها: "احترام حقوق الإنسان والحريات الأساسية للناس جميعا والتشجيع على ذلك إطلاقا بلا تمييز بسبب الجنس أو اللغة أو الدين ولا تفريق بين الرجال والنساء".

وتشير تقارير الأمم المتحدة إلى أنه "اعتبارا من أغسطس عام 2015، لم يكن هناك سوى 22 في المائة من جميع البرلمانيين الوطنيين هم من الإناث، وهو ارتفاع بطيء من 11.3 في المائة عام 1995".

وتتفاوت نسبة مشاركة المرأة في الحياة السياسية من دولة إلى أخرى ومن مجتمع إلى آخر حسب منظومة القوانين والقيم والأفكار التي تحكم هذا المجتمع.

وشهدت العقود الأخيرة زيادة واضحة في وتيرة دعوات تمكين المرأة وإفساح المجال أمام مشاركتها في الحياة العامة كفاعل أساسي.

وعلى الرغم من هذه الدعوات الحثيثة، إلا أن جهود انخراط المرأة في الحياة السياسية قد تواجهها عقبات عدة أهمها: قبول المجتمع نفسه باضطلاع المرأة بدور قيادي، وكذلك انفتاح الأحزاب السياسية على مشاركة المرأة في كوادرها.

ولعل تخصيص عدد من مقاعد البرلمان للنساء، النظام المعروف باسم "الكوتا"، والذي تبنته دول عربية لإجبار أحزابها على الدفع بمرشحات ضمن قوائمها، يعد في نظر البعض خطوة جيدة لتعزيز دور ومشاركة المرأة في العمل السياسي.

وتُطرح أسئلة حول مدى جدية ورغبة الأنظمة العربية الحاكمة في إفساح المجال أمام مشاركة المرأة في صنع القرار، وما إذا كانت دعوات المسؤولين الرسميين العرب نابعة من قناعات حقيقية بأهمية دور المرأة في الحياة العامة أم أن الغرض هو كسب أصوات النساء في الانتخابات والحصول على دعمهن دون مشاركتهن الفعلية في صنع القرار.

وتُعد تونس مثالا رائدا لمشاركة المرأة العربية في صنع القرار السياسي، فبعد ثورة الياسمين التي شاركت المرأة في حراكها، اتجهت المرأة التونسية بفاعلية صوب المشاركة الحزبية.

وطبقا لإحصائيات المركز الديمقراطي العربي للدراسات الاستراتيجية والاقتصادية والسياسية، حول انتخابات عام 2014 في تونس، وهي أول انتخابات برلمانية تعقد بعد الثورة، كان "عدد النساء المشاركات في الانتخابات البرلمانية 76 امرأة بنسبة 35% من أعضاء المجلس وهذه أعلى نسبة تم الوصول إليها في تاريخ تونس وكذلك في المنطقة العربية بأكملها".

وفي مصر، نجحت 75 امرأة في الوصول إلى مجلس النواب عن طريق الانتخاب الحر المباشر، سواء بالمنافسة على المقاعد الفردية أو عن طريق القائمة المطلقة، بخلاف 14 نائبة تم تعيينهن بقرار من رئيس الجمهورية. وبذلك يصبح إجمالي المقاعد التي تشغلها المرأة المصرية 89 من إجمالي مقاعد البرلمان البالغة 458 مقعدا.

ولضمان شغل المرأة لعدد كاف من المقاعد، تأخذ موريتانيا بنظام "الكوتا"، إذ ينص قانونها الانتخابي على ضرورة أن تدرج الأحزاب السياسية في قوائم الترشيح عددا محددا من النساء، بما يسمح للمرأة بالحصول عن نسبة تمثيل لا تقل عن 20 في المئة.

وفي دليل على نجاح المرأة العربية في استعادة حقوقها السياسية خلال العقد الماضي، وافق مجلس الأمة الكويتي في أيار 2005، على مقترح بقانون تقدمت به الحكومة لتعديل قانون الانتخاب بما يسمح للمرأة الكويتية بالانتخاب والترشح. وفي العام ذاته دخلت المرأة الكويتية للمرة الأولى التشكيل الوزاري في البلاد، باختيار الدكتورة معصومة المبارك لمنصب وزير التخطيط ووزير الدولة لشؤون التنمية الإدارية.

وفي السعودية، تمكنت المرأة من الفوز بنحو 20 مقعدا في أول انتخابات بلدية تشارك فيها عام 2015.

وتتفاوت نسبة مشاركة المرأة العربية في الحياة السياسية ومستوى هذه المشاركة من دولة إلى أخرى.

Répondre en ARABE aux questions suivantes:

NB: 200 mots environ pour chaque réponse

1- كيف يحلل النص مشاركة المرأة العربية في العمل السياسي في العالم العربي؟

2- حسب رأيك، في العالم العربي ما هي المعوقات التي تقف في وجه مشاركة المرأة في الحياة السياسية؟ وكيف يمكن تجاوزها ؟

Tournez la page S.V.P.

ITALIEN LVII

TRADUCTION DE FRANÇAIS EN ITALIEN

Bien sûr, c'est avant tout une bonne nouvelle : on vit longtemps à Gênes, plus encore que dans le reste de l'Italie. Ainsi la ville comptait-elle fin 2017 près de trois-cent centenaires, soit plus du double de la moyenne nationale. Par ailleurs, les Gênois sont, chez les habitants des grandes villes italiennes, parmi ceux qui vieillissent en meilleure santé. Sans doute le régime local –peu de viande rouge, beaucoup de poisson, de légumes et d'huile d'olive- y est-il pour quelque chose. Et puis le relief accidenté de cette ville portuaire adossé à une montagne, forçant les plus âgés à faire chaque jour un peu d'exercice a forcément des effets positifs… Reste que ce titre de gloire a un revers : faute de naissances venant rétablir l'équilibre entre générations, la ville de Gênes, et avec elle toute la Ligurie, vieillit à une vitesse accélérée, plus encore que le reste du pays. Un chiffre résume à lui seul ce phénomène : celui de l'indice de vieillesse.

Jérôme Gautheret, *Gênes, la ville italienne où les séniors prospèrent*, Le Monde, Nov. 2019

ITALIEN LVII

TRADUCTION DE L'ITALIEN EN FRANÇAIS

Un concetto chiaro che continuiamo a ripetere da anni ma che, nonostante dati incontrovertibili, rimane inascoltato da chi ha il dovere di muoversi di conseguenza. Dal 2012 nel nostro bel Paese sono state presentate più di dieci proposte di legge "Salva suolo". Ancora oggi, quasi otto anni dopo, nonostante tutti i governi si siano espressi sulla necessità di intervenire, non ne siamo ancora venuti a capo: una situazione che ormai oscilla tra l'emergenza e il ridicolo.

La crescente perdita di suoli agricoli è una minaccia spaventosa per la sicurezza alimentare e la sopravvivenza di tutte quelle piccole e medie imprese che costituiscono la nostra identità culturale, la nostra biodiversità e, non ultima, la ricchezza economica, culturale e sociale dell'intero Paese. È di poche settimane fa la notizia che anche la Corte dei Conti si è espressa in materia, sostenendo per la prima volta che il continuo consumo di suolo mette letteralmente in ginocchio l'Italia, rendendola sempre più fragile ed esponendola tra le altre cose anche a una spesa pubblica sempre più ingente.

È ora che la politica si svegli e approvi una legge nazionale che riesca a fermare questa tragedia: se al dibattito "Salva suolo" fosse dato anche solo un decimo dell'importanza che ogni giorno si dà al fondo salva-Stati, l'Italia sarebbe già di gran lunga un paese migliore.

d'après Carlo Petrini, *Senza suolo non c'è vita*, La Repubblica, 05/12/2019

Tournez la page S.V.P.

ITALIEN

EXPRESSION ECRITE LVII

Lire soigneusement le texte ci-dessous :

Laura ha 31 anni, lavora a Parigi, ha una relazione complicata con l'Italia: «Uno di quegli amori non corrisposti che ti strazia il cuore». Alberto vive a Londra e ci insegna perché gli expat, cioè i giovani in cerca di fortuna all'estero, detestano la definizione di "cervelli in fuga": «Si fugge da una guerra, non da un paese bello come l'Italia». Sergio, 35enne e professore negli Stati Uniti, spiega che il sistema educativo italiano è migliore di quello americano. Giulia sta in Cina e dice: «Il sistema sanitario italiano, gratuito per tutti, è cosa di cui andar fieri».

Laura, Alberto, Sergio, Giulia fanno parte di una generazione di italiani under trentacinque, per lo più laureati e diplomati, che nell'ultimo decennio ha lasciato in massa l'Italia, ma che è pronta a tornare. Lo raccontano le loro cartoline all'Italia, pubblicate da L'Espresso, e lo confermano con maggior forza due studenti italiani della Kennedy School di Harvard che lanciano un appello a chi, come loro, si trova all'estero e sente forte il desiderio di rientrare, per contribuire a far risorgere il proprio paese. Sono Gaia van der Esch, 32 anni di Anguillara Sabazia, selezionata nel 2017 da Forbes fra i trenta giovani europei più talentuosi, e Tommaso Cariati, 26 anni, fiorentino, ex consulente McKinsey, che oggi si divide fra un mba a Stanford e un master ad Harvard. Dicono: Torniamo a casa. Siamo partiti, abbiamo imparato, ci siamo divertiti. Ci siamo sentiti anche lontani da casa, soli. L'Italia è in crisi, economica e culturale: sta a noi fare qualcosa per il paese che ci ha cresciuto e ci ha insegnato tanto. Tocca a tutti noi, è il nostro turno. Torniamo a un lavoro che paga meno, con l'obiettivo di cambiare le regole dall'interno, torniamo per fare fronte comune alla corruzione e alla politica da spiaggia. Lanciamo questo appello a tutti coloro che come noi sono partiti: abbiamo un'opportunità e una responsabilità unica per partecipare alla rinascita dell'Italia. Usiamo le nostre idee ed energie per fare dell'Italia un esempio per il mondo. Torniamo e portiamo con noi i nostri colleghi e compagni di università, invitiamoli a lavorare nel Bel Paese, invertiamo la rotta, assicuriamoci che i giovani di oggi e di domani siano valorizzati, come noi lo siamo stati all'estero. Dobbiamo provarci. Tutti insieme.

L'appello di Gaia e Tommaso giunge nel momento in cui il fenomeno dell'espatrio sta assumendo una dimensione preoccupante. Lo conferma il rapporto Italiani nel Mondo 2019 della Fondazione Migrantes: «In dieci anni il numero di expat è triplicato, passando da 39 mila nel 2008 a 117 mila nel 2018». Nell'ultimo anno le partenze hanno interessato soprattutto i giovani - il 40 per cento sono ragazzi fra 18 e 34 anni - provocando «la dispersione del grande patrimonio umano giovanile. Capacità e competenze che, invece di

essere impegnate al progresso e all'innovazione dell'Italia, vengono disperse a favore di altre nazioni più lungimiranti, che le attirano a sé, investono su di esse trasformandole in protagoniste dei processi di crescita e di miglioramento». Lunedì anche l'Istat ha lanciato l'allarme: 30 mila laureati hanno lasciato l'Italia nel 2018 e nell'ultimo decennio sono stati 182 mila. Se ne sono andati soprattutto dal Sud Italia, ma come singola regione è la Lombardia la più colpita dall'esodo. Altri dati piovono dall'Aire, anagrafe italiani residenti all'estero, che ha registrato oltre 128 mila expat nel 2018, mentre i paesi ospitanti ne hanno individuati 150 mila.

Insomma, il paese non è neppure in grado di calcolare con esattezza l'estensione del fenomeno, perché molti se ne vanno senza dichiararlo apertamente, anche perché l'iscrizione all'Aire comporta la perdita di preziosi diritti, come l'assistenza sanitaria. La retorica da bar descrive chi se ne va come gente arrabbiata, un po' egoista, in contrapposizione ai martiri rimasti in patria e ai neet, quelli che non studiano e non lavorano. Ma le cose non stanno proprio così.

Gloria Riva, *Le vere ragioni per cui i giovani stanno fuggendo dall'Italia,* L'Espresso 2019

Répondre en ITALIEN aux questions ci-dessous :

(200 mots environ pour chaque réponse)

1. **In che modo l'autore descrive il fenomeno dell'espatrio dei giovani italiani?**
2. **Il testo riporta l'appello di due giovani "expat" italiani per cui "l'Italia è in crisi, economica e culturale: sta a noi fare qualcosa per il paese che ci ha cresciuto e ci ha insegnato tanto". In che senso può essere compresa quest'affermazione, alla luce dell'attualità e della storia italiana?**

Tournez la page S.V.P.

PORTUGAIS LV2

TRADUCTION DE FRANÇAIS EN PORTUGAIS

Le Brésil, terre d'inspiration de l'ethnologie française

Les œuvres de Thevet et de Léry semblent constamment présentes à l'esprit de Claude Lévi-Strauss lorsqu'il entreprend de raconter, dans *Tristes tropiques,* comment le Brésil a fait de lui un ethnologue. C'est dans ce pays que le plus célèbre représentant français de cette discipline est devenu ce qu'il est : un spécialiste des sociétés amérindiennes, de leurs systèmes de parenté, de leurs mythes, en même temps qu'un penseur profondément pessimiste sur le devenir des civilisations, influencé en cela par ce qu'il a vu de ces cultures amazoniennes condamnées par le contact avec le monde moderne. Philosophe, il se voit proposer en 1935 un enseignement de sociologie à l'université de São Paulo. À la faveur de ce séjour académique, il va organiser ses premières expéditions ethnographiques, publier ses premiers textes et recevoir la reconnaissance scientifique des quelques caciques de la discipline.

Jacques Barou, dans *Hommes & migrations*, 1281 | 2009, pp.12-13
(texte adapté)

PORTUGAIS LV2

TRADUCTION DE PORTUGAIS EN FRANÇAIS

Candidatura de Caretos de Podence

"Estamos muito contentes: a avaliação dos peritos recomenda a inscrição do Carnaval de Podence, dos caretos e de todas as festividades na lista do Património Cultural Imaterial da Humanidade", disse à Lusa o embaixador de Portugal junto da Organização das Nações Unidas para a Ciência, Educação e Cultura, Sampaio da Nóvoa, salientando que a decisão final só será tomada em Bogotá, durante a reunião do Comité (de 9 a 14 de Dezembro).

Cabe a este comité, constituído por representantes de diversos países, decidir novas inclusões nesta lista onde Portugal já viu serem inscritos o Fado, o Cante Alentejano e os Bonecos de Estremoz, além de duas outras candidaturas que partilha, respectivamente, com 18 e 7 países: a Falcoaria e a Dieta Mediterrânica. No encontro de Bogotá serão analisadas cerca de 40 candidaturas, entre elas a morna de Cabo Verde e a dança tradicional Bumba Meu Boi, típica da região do Maranhão, no Brasil.

O parecer positivo elogia o país pela qualidade do *dossier*. "Louvamos o Estado, especialmente a comunidade de Macedo de Cavaleiros por ter apresentado uma nomeação exemplar, mostrando como uma pequena comunidade pode responsabilizar-se pelo seu património cultural através das suas gentes".

Agência Lusa, 8 de Novembro de 2019
(adaptado)

Tournez la page S.V.P.

EXPRESSION ECRITE

O "herói" que afinal não salvou o bebé é produto do imediatismo da imprensa

Caso do bebé encontrado no lixo[1] em Lisboa é um exemplo de "precipitação" por parte da comunicação social. E até Marcelo Rebelo de Sousa[2] agiu sem dispor de informação exacta sobre o que tinha acontecido. [...]

A SIC[3] entrevistou os dois sem-abrigo que assumiram o resgate do bebé perante as câmaras de televisão e, como o Presidente da Republica entrou na história, ele foi confrontado com o facto de ter dado crédito a um herói que talvez não o fosse assim tanto. [...]

O PÚBLICO pegou neste caso e falou com dois professores universitários da área da Ciência da Comunicação e questionou-os sobre a importância que hoje é dada ao imediatismo da informação e os riscos que tal comporta. As primeiras notícias tornadas públicas sobre este caso apontavam que quem salvou o bebé foi um sem-abrigo, de 44 anos, quando não o foi. Por outro lado, a resposta que o Presidente da República dá à SIC quando é confrontado por ter dado crédito à versão de Manuel Xavier mostra que a informação de que dispunha não era exacta.

Professora de Jornalismo e investigadora de Ciências da Comunicação, Felisbela Lopes começa por dizer que o "jornalismo assenta cada vez mais no imediatismo e nas fontes de informação que de uma forma apressada fazem julgamentos lineares sobre factos complexos". "Neste caso, a mediatização imediata confunde-nos porque nos leva logo a concluir que a mãe é a culpada", diz, alertando para leituras distorcidas quando os actores são pessoas. [...]

Afirmando que "há uma certa precipitação de todos porque ninguém fica indiferente a um bebé recém-nascido que é colocado num contentor do lixo", a professora adverte, contudo, que "em casos como este é preciso ter cuidados acrescidos e leituras cautelosas porque a realidade é complexa e a realidade que integra pessoas é de uma complexidade extrema". Felisbela Lopes não tem dúvidas que "aquilo que não se sabe sobre este caso pode ser imenso. É muito mais profundo o que se desconhece do que aquilo que o jornalismo alcança".

Gustavo Cardoso, professor de Ciência da Comunicação do Instituto Universitário de Lisboa, põe também o dedo na ferida e alerta para o desinvestimento do jornalismo na reflexão/investigação, dando primazia ao imediatismo. "A reflexão deixou de ser feita porque a norma que se instalou é: acontece, publica-se hoje", declara.

Explica que este imediatismo começou com os directos nos canais de televisão, mas tudo mudou com a chegada da internet. [...]

"Os directos serviam originalmente para interromper as nossas rotinas quotidianas que eram alteradas por momentos verdadeiramente marcantes, exemplo: ataque às torres gémeas", afirma o professor, frisando que a internet abriu a porta à "instantaneidade". "A maneira como domesticamos os telemóveis levou-nos para uma partilha, quer por parte de quem produz, quer por parte de quem consome, numa lógica do instantâneo. Nesta lógica, o jornalista e o cidadão deixaram de achar que o directo era para situações que paravam as rotinas e passou a ser para tudo".

Para o professor do ISCTE, o "imediatismo tem um problema quando é feito acriticamente". O professor critica a falta de diferenciação dos órgãos de comunicação social que – na sua opinião – "são todos parecidos uns com os outros, quer nos estilos, quer nas práticas". "É mais fácil copiarem uns pelos outros" do que apostar na diferenciação, diz. Mas é na diferenciação que este académico vislumbra um caminho para o futuro dos órgãos de comunicação social. [...] O professor Gustavo Cardoso acrescenta que o caminho do jornalismo se faz com "novas formas de negócio minorando o impacto da propaganda, da desinformação e das notícias falsas".

Artigo de Margarida Gomes, *Público*, 15 de Novembro de 2019

(adaptado)

---

[1] Poubelle.

[2] Président de la République portugaise.

[3] SIC : Sociedade Independente de Comunicação, un groupe de médias portugais qui gère plusieurs chaînes de télévision.

Répondre en Portugais aux questions suivantes :
(200 mots pour chaque réponse).

1. Apresente o tema discutido no artigo.
2. Qual seria a função do jornalismo na sociedade dos dias de hoje ?

Tournez la page S.V.P.

RUSSE LV2

TRADUCTION DE FRANÇAIS EN RUSSE

Les babouchkas, ces femmes très actives

Anna est une « babouchka » ne travaille plus mais pour elle, pas de voyages, pas de partie de cartes. Souvent les babouchkas vivent avec le reste de la famille. Le fils d'Anna Vassilii, sa femme et leur fille vivent chez Anna dans son appartement du centre de Moscou. Anna a été professeure de musique, mais elle continue de donner des cours. Vassilii travaille, mais, grâce à babouchka, il dit faire des économies : « Pas de loyer ! pas de nounou ![1] ».

L'an dernier, en raison de la situation économique et démographique, le gouvernement a décidé que les hommes pourront ne plus travailler à 65 ans et les femmes à 63 ans. Mais il a désorganisé toute une organisation sociale et finalement, a décidé que les femmes pourront ne plus travailler à 60 ans. Un compromis qui a calmé la colère des babouchkas…

Benjamin Quénelle

La Croix, 16 décembre 2019

[1] Nounou - няня

RUSSE LV 2

TRADUCTION DU RUSSE EN FRANÇAIS

Как меняется менталитет молодых россиян

Каждый год человечество производит два миллиарда тонн мусора.[1] Хочет человек этого или нет, но он оставляет после себя отходы, и этот мусор остаётся на земле, в воде и в атмосфере очень долгое время. Но менталитет молодёжи уже изменился. Даниле 16 лет, вот его рассказ о том, как он хочет изменить свою жизнь, самого себя и людей вокруг.

« Конечно, я бы мог участвовать в акции Fridays For Future [школьные манифестации за климат, проходящие по всему миру], но для меня важнее объяснять своим друзьям и своей семье, что сегодня необходим более рациональный образ жизни. Меня волнует огромное количество пластика, в мире его становится всё больше и больше. Раньше я не знал, что в океане есть почти целый континент из мусора. И что в природе микропластик уже везде, он даже в том, что мы едим каждый день. Мы в семье производим очень много мусора. Мой отец тоже это заметил и согласен с моим планом собирать и выбрасывать в мусор пластиковые бутылки отдельно. Но сам, к сожалению, пока этого не делает. Свою одежду я ношу долго. Вся наша семья ненужные вещи отдаёт, мы очень редко выбрасываем их в мусор. »

8 октября 2019
Лента.ру

[1] Мусор, отходы – déchets, ordures ménagères, poubelle

Tournez la page S.V.P.

RUSSE LV2

EXPRESSION ECRITE

Lire soigneusement le texte ci-dessous :

Депутаты российского парламента предлагают учить детей, как надо решать конфликты в семье

В Парламенте России предложили преподавать в школах новый предмет - «Этика и психология семейной жизни». Но, как оказалось, дети во многих российских регионах уже изучают такой предмет в школе, и учебники для него уже есть.

Депутат парламента Елена Попова (из комитета по социальной политике) предложила изучать в школах новый предмет – «Этика и психология семейной жизни». Цель — «научить детей коммуникации в семье, а также как вести себя в конфликтных ситуациях дома». По словам депутата, учителя из разных регионов уже согласны добавить этот предмет в школьную программу как факультативный.

Государство уже давно беспокоится о демографической ситуации в стране и об отношении молодёжи к семье. Уже лет десять активные чиновники и депутаты предлагают инициативы по этой тематике. Поэтому предложение Елены Поповой не удивляет. Более того, похожие предметы уже изучают во многих школах России.

По словам профессора психологии Артура Реана, уроки семейной жизни есть уже в 38 регионах России. Однако эксперт напоминает, что надо ещё решить две важные проблемы: во-первых, нужны хорошие учебники, а во-вторых, квалифицированные учителя. Кто будет преподавать — вопрос номер один. По мнению Артура Реана, это «не должен быть ни учитель литературы, ни учитель биологии, ни учитель истории. Это должен быть человек, который изучал психологию детей. Если не подготовить специалистов, то это будет профанация идеи и абсолютная ее дискредитация». «На уроках надо учить, как вести себя во время конфликтов, как контролировать финансы, как контактировать с родителями жены и мужа. В курсе должна быть не только теоретическая часть, но и практическая: ты — жена, а это — твой муж. Вот у вас такой конфликт, попробуйте решить проблему», — говорит Артур Реан.

За то, чтобы дети изучали новый предмет в школах, активно борются три ассоциации: Национальная родительская ассоциация, Религиозный Фонд апостола Андрея и Российская академия образования.

Религиозный Фонд апостола Андрея уже предлагает два учебника. Один учебник написал священник[1] Дмитрий Моисеев, а другой – учительница из Пензы Елена Купецкова. Учебник священника написан в классической религиозной традиции: в нём есть такие, например, темы, как «Иерархия в семье», «Муж – глава семьи». Елена Купецкова, напротив, старалась написать нерелигиозный учебник: в её школьном учебном курсе есть такие темы, как «Психологический климат семьи», «Роли мужчины и женщины в семье», «Права и обязанности родителей и детей».

Национальная родительская ассоциация, со своей стороны, предлагает другие идеи. «Можно сказать, что мы были инициаторами дискуссий о том, что жизни в семье нужно учить, — рассказала "Огоньку" Марианна Шевченко, вице-президент

[1] Священник = prêtre

Национальной родительской ассоциации. — Мы считаем, что преподавание этой дисциплины должно быть максимально вариативно. Наша принципиальная позиция — учебников должно быть много. Пусть будут разные учебники и разные формы: и ателье, и традиционные уроки, и интерактивные дискуссионные группы. Наша главная задача — подготовить детей к семейной жизни. Чем меньше иллюзий у них будет на эту тему, чем менее закрытой будет эта тема, тем быстрее мы решим демографические проблемы в России, тем счастливее будут наши люди».

Однако не все согласны с тем, что дети должны изучать «Этику и психологию семейной жизни» в школе. Очень многие критикуют инициативу депутата Елены Поповой. «Вводить этот курс – это абсурд, — считает Наталья Любомирская, профессор Высшей школы экономики. — Объяснять детям, что в семье нужно друг друга любить и уважать, что нужно уважать и любить родителей — это какая-то глупость. Тому, какой должна быть семья, дети учатся в их семье. И никакие школьные инициативы этот опыт не изменят. Воспитывать позитивное отношение к семье уроками смешно».

Хотя дискуссии в стране ещё идут, дети уже изучают новый предмет. На самом деле надо говорить не об инициативе отдельных энтузиастов, а о реальном факте. Вот одна из последних новостей: в этом году уроки по новой дисциплине планируют давать во всех школах Башкирии.

Наталия Нехлебова
Журнал "Огонёк"
01.07.2019

Répondre en RUSSE aux questions ci-dessous.
(En 200 mots environ pour chaque réponse)

1. **Какую инициативу предлагает депутат Елена Попова и какие реакции это вызывает в России?**

2. **Что вы думаете об инициативе Елены Поповой, нужно ли изучать «Этику и психологию семейной жизни» в школе?**

IMPRIMERIE NATIONALE – 20 1090 – D'après documents fournis